

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כנפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכחה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעזוב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כנפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' בתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עלמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעוז אוחס
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
בת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אוחס
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עלמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כלפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעוז אוחס
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אוחס
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדצרים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת צני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדצרים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כנפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחרה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכחה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעזוב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כנפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכתה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעזוב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כנפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחרה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכחה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעזוב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נקמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כלפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכתה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעזוב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כלפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעזוב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כלפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיהם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעזוב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

ותקצר נפשה צעמל ישראל כדרך
שהוא צחולים הגשמיים, כך נריך
צחולים העליונים שהיא חולה
כדאמרן, והוא חולה דנע מאחריה
צעלמא דאחי ונד אצתרה צעלמא
דין כדכתיב (משלי כז) כלפור נודדת
מן קנה שהיא השכינה כן איש נודד
ממקומו ונטיר לה ואומי דלא יתיב
לאחריה עד דיחזיר לה לאחריה הנה
גם הוא מחולל מפשעינו מדוכא
לרצונו מעונותינו ורפואת שניהם
צדינו וראוי לבקרו ולהזמין לרכיבם
צתורה וצמאות.

רביעית לתת נדקה לעניים ודוגמת
יסוד ומלכות והנדקה
הראויה אליהם פי' צתקו' לקיים ל'
אמנים ד' קדושות ק' צרכות ה'
חומשי תורה בכל יום ועוד כל א'
כפי כחו ימשיך נדקה מת"ת לעניים
הללו ויזמין אליהם לקט מהספי'
כלם. שכתה מסוד העומר העליון
שהיא צינה ופאה מצחינת המלכות
עצמה שהיא פאה לשאר המדות
וכתיב לעני ולגר תעוזב אותם
שאפי' הת"ת גר למטה צמל' ונריך
לתת לו מאלו התקונים, וכן מעשר
עני להעלות המל' שהיא מעשר אל
היסוד הנקרא עני ואם יקשרנה
צת"ת יתן מן המעשר אל הגר
וכמה תקונים נכללים בזה.

קליפה וערלה המטפלת אל היסוד
ימול אותה וירדוף אחר כל אותם
הגורמים שם ערלה ויחזירם צתשובה
צאופן צצהיותו מל את ערלת לצצם
גורם שיהיה הנדיק העליון צלי
ערלה ויעמוד צחזקה לתקן כל
הדברים הגורמים שם ערלה, ולזה
פנחס כשמל ערלת בני ישראל זכה
אל כהונה מפני שגמל חסד עם
קונו צסוד המילה שמל היסוד
מאותה ערלה זכה אל החסד, וכן
מזה ילמוד אל כל שאר מדות החסד.

שלישית לבקר חולים ולרפאותם.
כך ידוע שהשכינה היא
חולת אהבה מהיחוד כדכתיב כי חולת
אהבה אני, ורפואתה ציד האדם
להציל לה סמנים יפים כדכתיב
סמכוני צאשישות רפדוני צתפוחים
ופי' צתיקונים צסוד אשישות היינו
כל הדברים הנקשרים צמלכות צאיש
י' חסד, צאשה ה' גצורה צשני
זרועות ושם היא נסמכת עליהם
ומי שעושה זה סומך החולה צחליו.
הצ' רפדוני צתפוחים פי' לקשרה
צין נלח והוד ששם היא רפידתה
צהיותה חיור וסומק כתפוחים הללו
שגוניהם מזוגים מלד החסד ונריך
לבקרה ולזכור אותה ולחלות פניה
שתקבל מאכל ומשקה מהשפע
העליון שהיא מונעת עצמה ממנו

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחיץ
מכל חלאת עון ולהלציץ לזנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחיץ
מכל חלאת עון ולהלציץ לזנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה שצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה שצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצ'אר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישתדל

צ'ורך הדיוט ויכוין צרמיזתו ומוצטת
הוא שיעשה למעלה כיונא צו אחר
שיהיה צקי צסודות ומה טווצ
להזכיר צפיו רמיזת כונתו הנכונה
צשעת מעשה לקיים צפיק וצלצצ
לעשותו.

ש'שית עסק החי עם המת, ודבר
זה היאך יתייחס למעלה
קשה מאד כי הוא סוד הספ"י שהם
מתעלמות ומסתלקות אל נרחקן
למעלה כמה צריך לתקן ולהרחינן
מכל חלאת עון ולהלצישן לצנים
לצוני הספ"י צ'ור המעשה הטווצ
להתעלות צסוד אחד לקשרם למעלה
ולשאת אותם על הכתף סוד עילוי
הספ"י אחד אל אחד עד שיתעלו
למעלה מהכתף שהוא תחלת חבור
הזרוע צגוף, ולמעלה מזה הוא
סוד הנעלם שאין השגה צו ויכוין
צסוד הקצורה הפסוק (דצרים לד)
ויקצור אותו צגי דמתרגמי' צתליסר
מכילין דרחמי שהן נוצעות צכתר
צצחינותיו הפונות למטה לרחם
צתחתונים ומשם יעלה הנקצר אל
העדן העליון חכמה צצכתר וצריך
התיישבות הדעת צזה מאד.

שביעית הכנסת כלה לחופה, וצזה
נכללים כל צרכי היחוד
שכל התפלות והיחודים הם סוד
הכנסת כלה לחופה ועיקרה צסוד

חמישית הכנסת אורחים, הם
הת"ת, והיסקוד לתת
להם צית מנוחה שינוחו צה דהיינו
המלכות כיון שהם הולכי דרכים
צסוד הגלות לחזר על אצדחם צריך
להכניסם שם, ולפי המתצאר צזוהר
שזו המנוחה המתקיימת צהולכי על
דרך שיחו שהם המתגרשים מצתיהם
לעסוק צתורה שגורמים שיהיו
האורחים עוסקים צצרכי המלכות,
וכן כל העושה יחוד אל הת"ת
צמלכות מצחינה אחרת וקוצע
מקום לתורתו גורם שהת"ת יעשה
מלונו צמלכות וכן פי' צתיקונים,
ואל האורחים צריך להכין אכילה
שתייה לוייה דהיינו שצריך להכני'
הת"ת והיסקוד אל המלכות ולתת
להם שם אכילה מעין צ'חתי לגני
אכלתי יערי עם דצשי שהוא שפע
ראוי להנהגה התחתונה המתפשטת
מאלד הגצורה המתוקה ושתייה מעין
שתייתי יני עם חלצי שהוא שפע
פנימי מן היין המשומר ומסוד החלצ
המתמתק לקשר הת"ת צמלכות
יעקצ ורחל והגצורה צנלח או צהוד
כי כן פירשו צר"מ והלויה להציא
עלמו ונשמתו שם עמהם צדיוקן
עליון ללותם שם, עוד להציא שאר
הספירות שם עמהם לעשות להם
לוייה טווצה וכמה דרכים נכללים
צתקון זה, כללו של דבר ישחדל

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאזד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאצד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והצינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום ביניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחצירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחצירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו צימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאצד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאזד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאזד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאזד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאצד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יל"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאצד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יל"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שי"ט נצח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאזד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

התפלה מכמה מדרגות זו אחר זו, קרצנות זמירות תפלה מיושב שזה ק"ש וזרכותיה, אח"כ תפלה מעומד ושאר תקונים הצאים אחריהם הכל ג"ח אל החתן והכלה לפקח על זרכיהם ותקוני זוגם.

אל הימין או הם נגדיים זה לזה עד שהיסקוד יטה אל הימין כמוהו וכאשר ח"ו יש איזה פגם של עון בעולם אז יש שנאה נגדיית בין שניהם ואין יחוד וקשר בין הספירות כלל. ועד"ז יהיה גם כן בין כל שתי ספיי שהם ימין ושמאל בין החכמה והזינה או בין החסד והגבורה או בין הנצח וההוד זריך להכניס שלום זיניהם והיינו הצאת שלום בין אדם לחזירו וכן בין איש לאשתו דהיינו היסוד שלום בין הת"ת ומלכות וכל כיוצא בזה מדרכי שלום הוא גמילות חסדים למעלה:

שמינית הצאת שלום בין אדם לחזירו, שהם הת"ת והיסוד לפעמים יתרחקו זה מזה זריך להשלימם ולתקנם שיהיו שוים ונקשרים יחד באהבה וחבה וזה ע"י כשרון המעשה הטוב שכאשר יהיה היסוד נוטה אל השמאל והת"ת

פרק ישי

האיך ירגיל אדם עצמו צמדת הגבורה. דע כי כל פעולות התעוררות יצה"ר הם ממש מעוררות הגבורות החזקות, לכך לא יתנועע ליצה"ר שלא יעורר גבורה, והטעם שהאדם נוצר צב' יצירות יצ"ט ויצה"ר זה חסד וזה גבורה אמנם פי' צוהר צפ' זראשית שיצ"ט נצרח לאדם עצמו לזרכו ויצה"ר לזורך אשתו. ראה כמה מחוקים זכריו הרי הת"ת בעל

החסד נוטה אל הימין וכל הנהגותיו זימין יצ"ט והנקצה שמאלית וכל הנהגותיה בגבורה אם כן ראוי שלא יתעורר יצר הרע לתועלת עצמו שהרי מעורר אדם העליון בגבורה ומאזד העולם אח"כ כל הערות שיעורר האדם לעצמו לצד הגבורה ויצה"ר פוגם האדם העליון. ומכאן יראה כמה מגונה הכעס וכל כיוצא בו שהוא מגזיר הגבורות הקשות. אמנם יצה"ר זריך להיות קשור

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדוד שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לזד
 כעס ולא לזד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לזד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה צית ויאמר הרי צזה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צצינה שהוא גזורה דכלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נצח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם צאהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. איך ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם צדצרי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדוד שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לצד
 כעס ולא לצד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לצד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נצח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם צאהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. איך ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם דדברי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדק שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לזד
 כעס ולא לזד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לזד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם צאהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. איך ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם דצרי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדק שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 צדק מצוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לצלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לצד
 כעס ולא לצד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לצד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נצח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם צאהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. אין ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם צדצרי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדק שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לזד
 כעס ולא לזד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לזד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נצח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם בזהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. אין ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם דדברי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדוד שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לצד
 כעס ולא לצד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לצד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם צאהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. איך ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם דצדרי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדק שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לצד
 כעס ולא לצד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לצד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נצח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם בזהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. אין ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם דדברי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדוד שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 צדצר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לצלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לצד
 כעס ולא לצד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו צנחת לצד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה צית ויאמר הרי צזה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צצינה שהוא גזורה דכלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות צהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נצח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם צאהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. איך ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם צדצרי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדוד שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לצד
 כעס ולא לצד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לצד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם צאהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. אין ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם דצדרי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

לתקוני שכינה ^{היא} שהיא מתחנת
 בגזרות השמאליות הטובות שמס
 העושר והכבוד מזד זה יעורר היצר
 הרע לאהבה ואז יכין אל השמאל
 המתעורר לקרבה צדק שמאלו תחת
 לראשי שאינה מתקשרה תחלה אלא
 מזד השמאל ואחר כך וימינו תחזקני
 יכין למתק כל אותם התיקונים צינרו
 הטוב ולתקן אותה ממש לשמחה
 דדבר מנוה לשם היחוד העליון הרי
 המתיק כל הגזרות ותקנס צימין,
 ודרך זה יהיה לכל מיני חמדה
 הצאים מזד יצר הרע יהיה עקרם
 לתקוני האשה אשר הוכיח ה' לו
 לעזר כנגדו ויהפוך כולם אחר כך
 לעבודת ה' לקשרם צימין:

ואסור לבלתי יתעורר לשום פעולה
 שבעולם מפעולות גופו לא לחמוד
 ציאה ולא לחמדת ממון ולא לזד
 כעס ולא לזד כבוד כלל. אמנם
 לצורך אשתו יעורר יצרו בנחת לזד
 הגזרות המתוקות כגון להלבישה
 לתקן לה בית ויאמר הרי צוה שאני
 מלבישה אני מתקן השכינה שהיא
 מתקשטת צינה שהוא גזרה דלול
 כולהו גזרות והן מתמתקות בהמון
 רחמיה לפיכך כל תיקוני הצית הם
 תיקוני השכינה שהיא מתמתק' מזד
 יצר הרע הנצרה לעשות רצון קונו
 לא זולת, לפיכך לא יכין האדם צו
 שום הנאה של כלום אלא כשאשתו
 מתנא' לפניו צדירה נאה יכין

פרק שביעי

הת"ת שירד ומשפיל עצמו להשפיע
 למל', והרי למטה מהת"ת ד' ספי'
 ולהן ג' מדות. ראשונה המתגאה
 על התלמידים גורם שהת"ת יתגאה
 ויתעלה מעל נצח והוד שהם למודי
 ה' תלמידי הת"ת, והמשפיל עצמו
 ומלמדם בזהבה גם הת"ת ישפיל
 עצמו אל תלמידיו וישפיעם, לפיכך
 יהיה האדם נוח לתלמידיו וילמדם

האיך ירגיל האדם עצמו צמדת
 הת"ת. אין ספק שמדת
 הת"ת הוא העסק צתורה, אמנם
 צריך זהירות גדול שלא יתגאה
 אדם דדברי תורה שלא יגרום רעה
 גדולה שהרי כמו שהוא מתגאה כך
 גורם שמדת הת"ת שהיא התורה
 תתגאה ותסתלק למעלה ח"ו אלא
 כל המשפיל עצמו צד"ת גורם אל

נשים קלה וזכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם זכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא זפ' זראשית וכעוצדא דרבי הגא וזתקונים ההוא סבא זצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{למנוגא} זד"ת. עוד יהיה רגיל בהיותו נושא ונותן זד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לזא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יזדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו זחוץ אפילו שיהיה זד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה זקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם זמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק בתורה להנאת גזוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לזרף דעתו זמזחן המחשבה ולפשפש זעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דזר יחזור זו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת זזכותו ישפיע זלמודי ה' כפי זחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה זתורתו על העני ומזוה אוחו כההוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון זן אלעזר כעני מכוער נזוה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע זו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע זיסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר זו.

שלישית המתגאה זתורתו על עמא דארעא שהוא כלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע זזה אלל יהיה דעתו מעורבת עם הזריות וכל עם הישוב חשזים לפניו מפני שהם למטה זסוד הארץ וח"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לזן שיהיה זו אור תורה כדאיתא זגמרא אלל יתנהג עמהם זנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וצכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם צכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא צפ' צראשית וכעוצדא דרבי הגא וצתקונים ההוא סבא דצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{לצדקת} צד"ת. עוד יהיה רגיל צהיותו נושא ונותן צד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לצא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יצדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוץ אפילו שיהיה צד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה צקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם צמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק צתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לצרף דעתו צמצחן המחשבה ולפשפש צעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דצר יחזור צו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת צזכותו ישפיע צלמודי ה' כפי צחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה צתורתו על העני ומצוה אותו כההוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון צן אלעזר כעני מכוער נצוה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע צו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע ציסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר צו.

שלישית המתגאה צתורתו על עמא דארעא שהוא כלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע צה אלא יהיה דעתו מעורצת עם הצריות וכל עם הישוב חשוצים לפניו מפני שהם למטה צסוד הארץ וח"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לצן שיהיה צו אור תורה כדאיתא צגמרא אלא יתנהג עמהם צנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וזכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם זכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא זפ' זראשית וכעוצדא דרבי הגא וזתקונים ההוא סבא זצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{למנוגא} זד"ת. עוד יהיה רגיל בהיותו נושא ונותן זד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזהו מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לזא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יזדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוץ אפילו שיהיה זד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה זקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם זמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק בתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לזרף דעתו זמזחן המחשבה ולפשפש זעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דבר יחזור זו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת זזכותו ישפיע זלמודי ה' כפי זחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה זתורתו על העני ומזזה אותו כהוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון זן אלעזר כעני מכוער נזזה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע זו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע זיסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר זו.

שלישית המתגאה זתורתו על עמא דארעא שהוא כלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע זזה אלא יהיה דעתו מעורבת עם הזריות וכל עם הישוב חשזים לפניו מפני שהם למטה זסוד הארץ ות"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לזן שיהיה זו אור תורה כדאיתא זגמרא אלא יתנהג עמהם זנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וצכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם צכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא צפ' צראשית וכעוצדא דרבי הגא וצתקונים ההוא סבא דצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{לצדקתה} צד"ת. עוד יהיה רגיל צהיותו נושא ונותן צד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לצא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יצדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוץ אפילו שיהיה צד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה צקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם צמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק בתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לצרף דעתו צמצחן המחשבה ולפשפש צעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דצר יחזור צו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת צזכותו ישפיע צלמודי ה' כפי צחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה צתורתו על העני ומצוה אותו כההוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון צן אלעזר כעני מכוער נצוה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע צו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע ציסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר צו.

שלישית המתגאה צתורתו על עמא דארעא שהוא כלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע צה אלא יהיה דעתו מעורצת עם הצריות וכל עם הישוב חשוצים לפניו מפני שהם למטה צסוד הארץ וח"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לצן שיהיה צו אור תורה כדאיתא צגמרא אלא יתנהג עמהם צנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וזכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם זכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא זפ' זראשית וכעוצדא דרבי הגא וזתקונים ההוא סבא זצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{למנוגא} זד"ת. עוד יהיה רגיל בהיותו נושא ונותן זד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לזא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יזדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוץ אפילו שיהיה זד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה זקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם זמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק בתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לזרף דעתו זמזחן המחשבה ולפשפש זעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דבר יחזור זו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת זזכותו ישפיע זלמודי ה' כפי זחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה זתורתו על העני ומזזה אותו כהוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון זן אלעזר כעני מכוער נזזה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע זו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע זיסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר זו.

שלישית המתגאה זתורתו על עמא דארעא שהוא זלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע זזה אלא יהיה דעתו מעורבת עם הזריות וכל עם הישוב חשזים לפניו מפני שהם למטה זסוד הארץ ות"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לזן שיהיה זו אור תורה כדאיתא זגמרא אלא יתנהג עמהם זנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וצכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם צכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מחגאים צתורה כעוצדא דרבי המנוגא צפ' צראשית וכעוצדא דרבי הגא וצתקונים ההוא סבא דצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{לצדקת} צד"ת. עוד יהיה רגיל צהיותו נושא ונותן צד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לצא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יצדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוץ אפילו שיהיה צד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה צקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם צמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק צתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לצרף דעתו צמצחן המחשבה ולפשפש צעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דצר יחזור צו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת צזכותו ישפיע צלמודי ה' כפי צחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה צתורתו על העני ומצוה אותו כההוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון צן אלעזר כעני מכוער נצוה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע צו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע ציסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר צו.

שלישית המתגאה צתורתו על עמא דארעא שהוא כלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע צה אלא יהיה דעתו מעורצת עם הצריות וכל עם הישוב חשוצים לפניו מפני שהם למטה צסוד הארץ וח"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לצן שיהיה צו אור תורה כדאיתא צגמרא אלא יתנהג עמהם צנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וצכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם צכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא צפ' צראשית וכעוצדא דרבי הגא וצתקונים ההוא סבא דצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{לצדקת} צד"ת. עוד יהיה רגיל צהיותו נושא ונותן צד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לצא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יצדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוץ אפילו שיהיה צד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה צקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם צמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק צתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לצרף דעתו צמצחן המחשבה ולפשפש צעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דצר יחזור צו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת צזכותו ישפיע צלמודי ה' כפי צחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה צתורתו על העני ומצוה אותו כההוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון צן אלעזר כעני מכוער נצוה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע צו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע ציסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר צו.

שלישית המתגאה צתורתו על עמא דארעא שהוא כלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע צה אלא יהיה דעתו מעורצת עם הצריות וכל עם הישוב חשוצים לפניו מפני שהם למטה צסוד הארץ וח"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לצן שיהיה צו אור תורה כדאיתא צגמרא אלא יתנהג עמהם צנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וזכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם זכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא זפ' זראשית וכעוצדא דרבי הגא וזתקונים ההוא סבא דזעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{למנוגא} דז"ת. עוד יהיה רגיל בהיותו נושא ונותן דז"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לזא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יזדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוך אפילו שיהיה דז"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה זקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם זמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק בתורה להנאת גזוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לזרף דעתו זמזחן המחשבה ולפשפש זעזמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דזר יחזור זו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת זזכותו ישפיע זלמודי ה' כפי זחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה זתורתו על העני ומזזה אותו כההוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון זן אלעזר כעני מכוער נזזה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע זו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע זיסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרזוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר זו.

שלישית המתגאה זתורתו על עמא דארעא שהוא זלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע זזה אלא יהיה דעתו מעורבת עם הזריות וכל עם הישוב חשזים לפניו מפני שהם למטה זסוד הארץ ות"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לזן שיהיה זו אור תורה כדאיתא זגמרא אלא יתנהג עמהם זנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וצכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם צכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מחגאים צתורה כעוצדא דרבי המנוגא צפ' צראשית וכעוצדא דרבי הגא וצתקונים ההוא סבא דצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{לצדקת} צד"ת. עוד יהיה רגיל צהיותו נושא ונותן צד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לצא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יצדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו צחוץ אפילו שיהיה צד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה צקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם צמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק צתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לצרף דעתו צמצחן המחשבה ולפשפש צעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דצר יחזור צו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת צזכותו ישפיע צלמודי ה' כפי צחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה צתורתו על העני ומצוה אותו כההוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון צן אלעזר כעני מכוער נצוה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע צו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע ציסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר צו.

שלישית המתגאה צתורתו על עמא דארעא שהוא כלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע צה אלא יהיה דעתו מעורצת עם הצריות וכל עם הישוב חשוצים לפניו מפני שהם למטה צסוד הארץ וח"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לצן שיהיה צו אור תורה כדאיתא צגמרא אלא יתנהג עמהם צנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

נשים קלה וזכלל זה שלא יתגאה על כל חלושי הדעת שהם זכלל עפר הארץ ומפני זה הקדמונים לא היו מתגאים בתורה כעוצדא דרבי המנוגא זפ' זראשית וכעוצדא דרבי הגא וזתקונים ההוא סבא זצעו לנשקא לי' פרה שלא היה רוצה להתגאות ^{למנוגא} זד"ת. עוד יהיה רגיל בהיותו נושא ונותן זד"ת לכיון אל תיקוני שכינה לתקנה ולקשטה אל הת"ת דהיינו הלכה אל האמת, וזה מחלוקת לש"ס דהיינו חסד וגבורה לזא אל הת"ת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן השורה הזאת יזדל ממנו כי לא ירצה הת"ת להתאחו זחוץ אפילו שיהיה זד"ת אם הוא לקנטר סופה גיהנם ח"ו, ואין לך מחלוקת שלא יפגום הת"ת אלא מחלוקת התורה לש"ס שכל נתיבותיה שלום ואהבה זקופה. ואם יכוין להנאות והאוכל הנאות מד"ת פוגם זמדה הזאת שהיא קדש ומוציאה אל דברי חול וכאשר יעסוק בתורה להנאת גבוה אשרי חלקו. ועיקר הכל הוא לזרף דעתו זמזחן המחשבה ולפשפש זעצמו דרך משא ומתן אם ימצא שמן ערות דבר יחזור זו ולעולם יודה על האמת כדי שימצא עם הת"ת מדת אמת:

כאשר יוכלון שאת והת"ת זזכותו ישפיע זלמודי ה' כפי זחינתם הראויה אליהם.

שנית המתגאה זתורתו על העני ומזזה אותו כהוא עוצדא דאליהו שנדמה לרבי שמעון זן אלעזר כעני מכוער נזזה ונמאס להכשילו שזחה דעתו עליו וגנה את העני והוא הוכיח על פניו מומו כי המתגאה על העני גורם שהת"ת יתגאה על היסוד ולא ישפיע זו, ואם תהיה דעתו של חכם מיושבת עליו עם העני אז הת"ת ישפיע זיסוד לפיכך יחשב העני מאד אלל החכם ויקרצוהו וכך יחשב למעלה היסוד אלל הת"ת ויתקשר זו.

שלישית המתגאה זתורתו על עמא דארעא שהוא זלל עם ה' גורם שהת"ת יתגאה מעל המל' ולא ישפיע זזה אלא יהיה דעתו מעורבת עם הזריות וכל עם הישוב חשזים לפניו מפני שהם למטה זסוד הארץ וח"ו אם קורא אותם חמורים מורידם אל הקליפות לכך לא יזכה לזן שיהיה זו אור תורה כדאיתא זגמרא אלא יתנהג עמהם זנחת על פי דרכם כעין הת"ת שהוא משפיע למל' ומנהיגה כפי עניות דעתה כי דעתה של

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דדבור שמציא להחטיא צשר קדש אות צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דדבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דדבור שמציא להחטיא צשר קדש אוח צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דדבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דבור שמציא להחטיא צשר קדש אות צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דדבור שמציא להחטיא צשר קדש אות צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דדבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דבור שמציא להחטיא צשר קדש אות צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דדבור שמציא להחטיא צשר קדש אות צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דדבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דדבור שמציא להחטיא צשר קדש אוח צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דדבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דבור שמציא להחטיא צשר קדש אות צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכזה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דדבור שמציא להחטיא צשר קדש אוח צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דדבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

פרק שמיני

והמשפיע אליו תורה הוא במדרגת הת"ת והרי צהיותו יושב ולומד זוכה אל הת"ת שישפיע צננח והוד והוא במדרגתם ממשי, והנה צהיותו לומד מקרא שהוא מן הימין יש לו יחס פרטי אל הננח וצהיותו לומד משנה שהיא מן השמאל יש לו יחס פרטי אל ההוד, והגמרא הכלולה בכל שמציא רחיה לדיני המשנה מן הכתוב הרי זה תקון לשניהם יחד.

ואולם האריך ירגיל האדם עצמו במדת היסוד, נריך האדם להזהר מאד מהדבור המציא לידי הרהור כדי שלא יצא לידי קרי, אין נריך לומר שלא ידבר נבלה אלא אפילו דבור טהור המציא לידי הרהור ראוי להשמר ממנו והכי דייק לישנא דקרא (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את צשרך הזהיר שלא יתן פיו דדבור שמציא להחטיא צשר קדש אוח צרית צקרי וכתיב (שם) למה יקנוף האלהים וכו', ואם הוא נבלות הפה מאי לחטיא הרי הוא בעצמו חטא אלא אפילו שהדבור לא יהיה חטא אלא דבור טהור אם מציא לידי הרהור נריך להזהר ממנו ולזה אמר לחטיא את צשרך למה יקנוף, ירצה אחר שמחטיא יקנוף

האריך ירגיל האדם עצמו במדות ננח הוד יסוד. ואולם צתקוני הננח וההוד קנחם משותפות לשניהם וקנחם מיוחדים כל אחד לעצמו. והנה ראשונה נריך לסייע לומדי התורה ולהחזיקם אם בממונו או צמעשהו להזמין להם נרכי שמוש הזמנת מזון והפקת כל רנוס שלא יתצטלו מד"ת ולהזהר שלא לגנות תלמודם שלא יתפרו מעסק התורה אלא לכבדם ולהלל מעשיהם הטובים כדי שיתחזקו בעבודה ולהזמין להם ספרים נורך עסקם וצית מדרש וכל כיונא שהוא חזוק וסעד לעוסקי התורה הכל תלוי צשתי מדות הללו כל אחד כפי כחו המעט הוא אם רב. סוף דבר כל מה שירצה צזה לכבד התורה ולהחזיק דדבור צגופו וצממונו ולעורר לצ הצריות אל התורה שיתחזקו צה הכל נאחו ונשרש צשתי ספירות אלו מפני שהם נקראים מחזיקים צה ותומכיה.

עוד נריך העוסק צתורה שילמוד מכל אדם כדכתיב (תהלים קיט) מכל מלמדי השכלתי כי אין התורה משתלמת אלל רב אחד וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכצה אל ננד והוד למודי ה'

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חשובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילווהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חשובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חסובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חשובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצצת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חסובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חסובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חסובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חשובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגוש המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חשובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

ענף ולשאת פרי, וכשם שמעולם לא ידרוך הקשת העליון אלא לנוכח המטרה הנזכרת כך האדם לא ידרוך הקשת ולא יקשה עצמו צדדים אלא לנוכח המטרה הראויה שהיא אשתו צטהרתה שהוא עת הזוג ולא יותר מזה שיפגום המדה הזאת ח"ו ומאד נריך זהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

על אותו קול אפילו שיהיה מותר כי ע"י פעולה רעה הנמשכת ממנו חוזר הקול והדבור רע, כל כך נריך זהירות לאות צרית שלא להרהר ולא ישחית. ועוד נריך ליזהר שהיסוד הוא אות צרית הקשת והקשת אינה דרוכה למעלה אלא לשלח חצים למדת המלכות שהיא מטרה לחץ שומרת הטפה היורה כחץ לעשות

פרק תשיעי

להעזר לעצמו, מהכנע כולם אליו, אפילו אשתו וצניו מה יועילוהו בהיותו נשפט לפני הצורא או צעת סלוק נשמתו כלום ילוהו אלא עד קצרו מה הם לו צעת דיניו מפתח הקצר ואילך, לפיכך ישפיל ויתקן עצמו צקוד המדה הזאת.

עוד שניה פי' צספר הזוהר והיא חסובה מאד יגלה ממקום למקום לש"ש וצזה יעשה מרכזה אל השכינה הגולה וידמה עצמו הרי אני גליתי והרי כלי תשמישי עמי מה יעשה כבוד גצוה שגלתה שכינה וכליה אינם עמה שחסרו צצבת הגלות ולזה ימעט צכליו צכל

האיך ירגיל האדם עצמו צמדות המלכות. ראשונה לבלן שלא יתגאה לצו צכל אשר לו וישים עצמו תמיד כעני ויעמיד עצמו לפני קונו כדל שואל ומתחנן. ולהרגיל עצמו צמדה זו אפילו שיהיה עשיר יחשוב שאין דצק עמו מכל אשר לו מאומה והוא נעזב נריך לרחמי הצורא תמיד שאין לו כל דצר אלא הלחם אשר יאכל ויכניע לצו ויענה עצמו, ומה גם צעת תפלותיו שזו סגולה נפלאה ולהפך מזה נאמר (דצרים ח) ורם לצצך ושכחת ששכחה החלונני' מצויה שם, ודוד התנהג צמדה זו הרצה שאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ציתו כל אחד ואחד נריך

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצזה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך ימים האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

יכלתו כדכתיב (יחזקאל יז) כלי גולה עשי לך ויכניע לצבו צגולה ויתקשר צתורה ואז שכינה עמו ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מצית מנוחתו תמיד כדרך שהיו מתגרשים ר"ש וחזיריו ועוסקים צתורה ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום צלי סוס ורכב עליו נאמר שצרו על ה' אלהיו ופירשו צו לשון שצר שהוא משצר גופו לכבוד גבוה.

עוד ממדת המלכות מדה חשובה מאד משאר העבודה כלה והיא ליראה את ה' הנכבד והנורא והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהכנס צה החיצונים שהרי אם הוא ירא מן היסורים או מן המיתה או מגהינם הרי זו יראת החיצונים שכל פעולות אלו מן החיצונים, אמנם היראה העקרי ליראה את ה' והוא שיחשוב צשלשה דברים. האחד להיות גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא והרי האדם ירא מן הארי מן הדוב מן האנס מן האש מן המפולת ואלו הם שלוחים קטנים ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו ויאמר האריך יחטא האדם הנצוה לאדון רב כזה והרי אלו היה דוב יאכלהו ואלו הקצ"ה סובל עלצון מפני זה לא יירא מפחדו וגדולתו. הצ' כאשר ידמה

השגחתו תמיד שהוא נופה ומציט צו והרי העצד ירא מרצו תמיד צהיותו לפניו והאדם תמיד לפני הצורה ועינו פקוחה על כל דרכיו יירא ויפחד האריך יהא מצטל מלכותיו. הג' היותו שרש כל הנשמות וכלן מושרשות צספירותיו והחוטא פוגם היכלו ולמה לא ירא האריך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו הרעים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה וירא האריך יגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה. והיראה שהיא כיוצא צזה היא יראה המושכת האדם אל תיקון מדה הזאת והוא דצק צה.

עוד זהירות הרצה צריך ליקח האדם לעצמו לעשות שתהיה שכינה דצקה עמו ולא תפרד ממנו. והנה האדם צעוד שלא נשא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה והאדם עומד צין שתי הנקבות נקבה תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו שאר כסות ועונה, והשכינה העומדת עליו לצרכו צכלם שיתן ויחזור ויתן לאשת צריתו צענין הת"ת שהוא עומד צין שתי הנקבות אימא עילאה להשפיע לו כל הצורך, ואימא התאה לקבל ממנו שאר כסות ועונה חסד דין רחמים כנודע, ולא

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנס בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרונה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דצרים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה הצלונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו הצלונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמו לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך צליל טהרתה או צליל שבת או צבוא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא צין שתי זרועות אמנם בזמן צרת הנצור שאין השכינה צין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דברים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החלונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו החלונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמוז לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך צליל טהרתה או צליל שבת או צבוא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא צין שתי זרועות אמנם בזמן צרת הנצור שאין השכינה צין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דברים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החצונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו החצונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמו לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנס בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דצרים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה הצלונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו הצלונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמו לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנם בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכוין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכוין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דברים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החלונים שלא יהיה נד יצר הרע בעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי באותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים זלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים בעדה שלא ישלטו החלונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת בעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכוין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמוז לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנס בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דצרים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה הצלונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו הצלונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמוז לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנס בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דברים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החצונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו החצונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמו לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנס בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקשט עצמו בכל מיני קשטים ומלבושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דברים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החצונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו החצונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמוז לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנם בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקטט עצמו בכל מיני קשומים ומלצושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכוין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכוין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דברים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החלונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו החלונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכוין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמז לזה צתיקונים:

תבא אליו שכינה אם לא ידומה אל מציאות העליון. והנה לפעמים האדם פורש מאשתו לאחד משלשה סבות. הא' להיותה נדה. הב' שהוא עוסק בתורה וזולל ממנה כל ימי החול. הג' שהוא הולך בדרך ושומר עצמו מן החטא. וזמנים אלו השכינה דבקה וקשורה עמו ואינו מנחת אותו כדי שלא יהיה נעזב ונפרד אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי שכינה מזדווגת לו כריך אדם לזוהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יולא לדרך, ויהיה זריז ונשכר להתפלל תפלת הדרך ולאחוז בתורה שצבצה זו שכינה שהיא שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה, וכן בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו כששומר הנדה כראוי, אחר כך זליל טהרתה או זליל שבת או צבא מן הדרך כל אחד מהן זמן בעילת מצוה הוא, ושכינה תמיד נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, גם אשתו ראוי לפקוד אותה וזוה שכינה תמיד עמו, כן פי' הזוהר צפרשת צראשית הפקידה לאשתו כריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה דהיינו כשהיא זין שתי זרועות אמנס בזמן צרת הנצור שאין השכינה זין שתי זרועות אסור וכן פי' צתיקונים פר'

צראשית. הרוצה להזדווג עם צת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם כריך תחלה שיקשט עצמו בכל מיני קשטים ומלבושים נאים והם תקוני המדות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו צתיקונים יכין לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות צקוד כונת היחוד תמיד ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת ממנו, וזה צתנאי שיטהר ויקדש עצמו ואחר שהוא טהור וקדוש יכין לקיים לה שאר כקות ועונה שהם שלשה דברים שחייב האדם לאשתו. הא' להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין למוונה. ושני לכקות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החצונים שלא יהיה נד יצר הרע צעסק מצותיו כגון להנאת הגוף ולתקות הכבוד המדומה וכיוצא שיצר הרע מצוי צאותה מצוה והיא צורחת ממנו מפני שהיא ערו"ה אם כן כריך לכקות הערוה ולהסתירה תמיד שלא ישלטו בה, כיצד כל מעשיו לשם שמים צלי חלק ליצה"ר, וכן תפילין וציצית הם מגינים גדולים צעדה שלא ישלטו החצונים בה ויהיה רגיל בהם. השלישי ליחד עם הת"ת צעונת ק"ש צקציעות עתים לתורה וכשיקצע עונה לכל דבר יכין שזהו עונת השכינה צת מלך, ויש רמוז לזה צתיקונים:

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ילחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכצך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו בג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ילחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכנך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ינחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכצך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ילחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכיצת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכצך תשמור עליך
מן החלונים והקיצות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו בג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ינחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכנך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ינחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכנך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ילחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכנך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ילחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכצך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ילחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכנך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

פרק עשירי

מקשיצים לקולו, הרי ממש נסע
עמה מהמיתה והשיגה אל סוד
החיים העליונים ונקשר בסוד ג"ע
והתחיל להתנווץ עליו אור הת"ת
המתנווץ בג"ע על הצדיקים, וכן
פירש צפ' תרומה.

השבים ועלה עמוד השחר התחיל
הוא ג"כ לצוא ליכנס
לצ"ה וקשר עצמו בג' אצות. צפתח
צ"ה אומר ואני צרוב חסדך אצח
וכו', וכולל עצמו בסוד הת"ת אדם
כלול חסד גבורה ת"ת ונכנס לכנסת
מל' ומכיון צפסוק בג' אצות. צרוב
חסדך דא אצרהס, אשתחווה אל
היכל קדשך דא ילחק דמסטרניה
השתחוויה לכפוף קומתו נגד מדת
הדין להיות נדחה מפניה, ואז
השעה נדחית מפניו כי יומשך שפע
הרחמים מלמעלה עליה למתקה.
ציראתך דא יעקב, דכתיב ציה מה
נורא המקום הזה והרי כלל עצמו
בהם צמחשצה, דצור, ומעשה, כי
מחשצה שזכרנו הוא הכונה, הדצור
הוא הפסוק, והמעשה הציחה לצ"ה
והשתחוויתו נגד היכלו, קודם תפלה
עומד צצ"ה, פיו מקור נוצע תפלה
ויחוד יסוד מקור הצאר נפתח

פירש רבי שמעון צפ' צראשית
עלה רצה וגדולה מן
התורה היאך יתקשר האדם בקדושה
העליונה ויתנהג צה ולא יפרד מן
הספירות העליונות תדיר, ולריך
האדם צזה להתנהג כפי הזמן, ר"ל
לדעת איזו ספיר' שולטת ולהתקשר
צה ולעשות התקון המתיחס אל
המדה השולטת, והתחיל מהלילה
עת שכינת האדם על מטתו והרי
השליטה היא לילה מדת המל'
והוא הולך ליסן השינה היא כעין
מיתה ואילנא דמותא שלטה, מה
יעשה יתקן ויקדים להתקשר צסוד
הקדושה דהיינו סוד מדת המל'
צצחינת קדושתה, ולזה ילך על
מטתו ויקבל עול מלכות שמים
שלימה צכוונת הלצ. קס צחצות
לילה יטול ידיו מהקליפה השולטת
עליהם ויעציר רעה מצשרך ויצרך,
ויתקן השכינה צעסק התורה ועל
זה נאמר עליו צשכצך תשמור עליך
מן החלונים והקילות היא תשיחך
ותתקשר עמו והוא עמה, ויתעלה
דיוקן נשמתו צג"ע עם השכינה
הנכנסת שם עם הצדיקים והת"ת
יצח שם גם הוא להשתעשע עם
הצדיקים ועמו צחצרתם שכלם

תומר דבורה

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגזורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגזורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגזורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגזורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה בתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הצצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלוננו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקקר נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקקר נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגבורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגבורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגבורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלוננו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

צבאר שהוא צ"ה ומתקן שכינה בכל
יכלת כונתו בתפילתו.

יוצא משם עולה צקוד תורה,
ומתקשר זה צקוד מדת
יום, ומתנהג עמה כל היום עד
שעת המנחה, שמתקשר בגבורה,
שהרי צקור נקשר צחסד בתפלתו,
וציום צת"ת צעסק התורה, וצערצ
צגצורה, וכל זה צמדת יום שהוא
צא לצ"ה ליחד צקוד הגצורה
כדרך שעשה צלד החסד, וצין זה
לזה קושר השכינה עמו, צסעודתו
שגומל חסד עם הענייה הזאת,
כמו שהיה אומר הלל הזקן יודע
לדיק נפש צהמתו, וזו תהיה כונתו

צסעודתו לגמול חסד לנפש צהמה
ולקושרה צקוד המזון. ואחר שעלה
לשעת המנחה ונקשר צגצורה המתין
לערצ וירד הת"ת אל המלכות והרי
הוא עמה צתחילת הלילה קושר
עצמו זה ונכנס לצ"ה עם הכונה
הג"ל, וקושר עצמו למטה, ת"ת צא
לצית מלונו, ילא מצ"ה ייחד עצמו
ממש צמלכות לצד צקוד קבלת עול
מלכות שמים, וזהו תקופתו ציום עם
תקופת הספירה ולעולם דצק צאור
השולט. ענה זו עיקרה צפרשת
צראשית והשאר מקוצן ממקומות
רצים מהזוהר, והיא ענה כוללת
להתקשר האדם תמיד צקדושה ולא
יחסר עטור השכינה מעל ראשו:

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וזעם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וועם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וזעם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וועם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וועם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וועם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וזעם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאחו במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וועם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאחו במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וועם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

קיצור תומר דבורה

לשאינם הגונים וירצה לעשות נחת
רוח לכל:

פניו, לא ישתנו ושום סבה לא
תטריד להסביר פנים לכל
ויקבל כל אדם בסבר פנים יפות:

פיו, לא יוציא דבר מגונה ולא
שום קללה ולא דבר רוגז
וועם כלל, ויהיו לרצון אמרי פיו
אמרות טהורות:

תיקון החכמה, ראוי לאדם שיהיה
חכמתו מצויה בכל ויהיה
מלמד להועיל לבני אדם כל אחד
ואחד כפי כחו מה שיוכל להשפיע
עליו מחכמתו ישפיעהו ולא יעכבהו
סיבה, וצריך לבקש רחמים וברכה
לעולם כדרך שהאב העליון רחמיו
על כל מעשיו, ויהיה מתפלל בצרת
המצירים בצרה, כאלו היו בניו
ממש וכאלו הוא יצרם שזהו רצונו
של הקב"ה, וצריך שיהיו רחמיו
פרוסים על כל הנבראים לא יבזם
ולא יאבדם ולא יעקור הצומח שלא
לצורך ולא ימית בעלי חיים שלא
לצורך וירחם כל מה שאפשר,
זה הכלל על כל הנמצאים שלא
לחבלם תלוי בחכמה:

אמר המו"ל הק' זאב וואלף אשכנזי
ראיתי להעתיק כאן סדר
תיקוני עשר ספירות בקיצור נמרץ,
כדי שיהיה לזכרון לעיני האדם איך
להתנהג בדרך טובים, ואיך ידבק
בפעולותיו ומדותיו לבורא יתברך
שמו והכל בדרך קצרה. והוא הנהגת
האדם ע"ד הספירות.

תיקון הכתר, מדה הענוה אף
שהוא רם ונשא מכל מקום
משגיח על התחתונים, וכן האדם
יאהז במדת הענוה:

עוד מתנאי הענוה, מחשבתו
תהיה פנויה מכל מחשבה
רעה ומכל דבר מכוער:

מצחו, יהיה מצח הרצון שירצה
את הכל:

אזניו, יהיו נוטות לשמוע אל
הטוב, ושמע שוא או מגונה
ולשון הרע לא יכנס בהם כלל:

עיניו, לא יסתכל בשום דבר
מגונה. ויהיו פקוחות
להשגיח לרחם על האומללים
ויעורר רחמים עליהם:

חוטמו, לא יהיה לו חרון אף,
אלא רצון ואריכת אף גם

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

תיקון הבינה, הוא לשוב בתשובה שלימה ויהרהר בתשובה כל יום ויום כדי שיהיו כל ימיו בתשובה:

תיקון החסד, עיקר כניסת האדם אל סוד החסד הוא סוד האהבה, יחזיק באהבה פנימית ויתחסד עם קונו, ויאהב את השם בכל מדה שמודד לו ויקשר פעולת הדין עם החסד ויאמר גם זו לטובה. ויש כמה מיני חסד בגוף וממון ודבור ובחכמה:

תיקון הגבורה, צריך לעורר היצה"ר לצורך אשתו דוקא ולא לצורך עצמו, וגם לצורך אשתו לקשטה ולתקן לה בית ולקרבה ולשמחה בדבר מצוה ויכוין לשם יחוד העליון ויכוין למתק הגבורות וישמר מהכעס:

תיקון התפארת, הוא העוסק בתורה אמנם צריך זהירות גדול שלא יתגאה בדברי תורה שגורם רעה גדולה למעלה ח"ו, ויש ג' מדות המתגאה על תלמידיו גורם שיתגאה תפארת על נצח והוד שהם למודי ה', ואם יתגאה על העניים גורם שיתגאה התפארת על היסוד ולא ישפיע בו, ואם יתגאה בתורתו על עם הארץ גורם

שיתגאה התפארת מעל המלכות ולא ישפיע בה, ואם קורא לשום אדם חמור לא יזכה לבן תלמיד חכם אלא יתנהג עמהם בנחת, ויהיה נושא ונותן בתורה לתיקון השכינה, ויכוין ההלכה אל האמת וזהו מחלוקת של חסד וגבורה לשם שמים הוא תפארת, וכל המחלוקת אפילו בדברי תורה אם אינו בשורה הזאת יבדל ממנה, ואם לקנטר יורש גיהנם והנהנה מדברי תורה פוגם במדה הזאת:

תיקון נצח הוד, להחזיק תלמידים ולהספיק צרכם ולהזמין להם ספרים ובית המדרש ולעשות סעד לעוסקי בתורה, ולכל לומדי תורה יכבד, מקרא הוא יחוד פרטי למדת נצח, משנה להוד, וגמרא כלול משניהם הרי זה תקון לשניהם יחד:

תיקון היסוד, להיות זהיר מהרהור ומדבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי ח"ו, וכ"ש שלא יקשה עצמו לדעת, ומאד מאד צריך זהירות ושמירה באות ברית קודש, ועיקר השמירה בהיותו שומר עצמו מן ההרהור:

תיקון המלכות, לפרוש מאשתו נדה, ולבדול מאשתו כל ימי

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הגבורה שלא ישלטו בה החצונים,
 שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו
 כגון להנאת הגוף וכיוצא, וכן תפילין
 וציצית מגינים גדולים בעדה, שלא
 ישלטו בה החצונים, הג' ליחדא
 עם התפארת בעונת ק"ש ובקביעות
 עתים לתורה, וכן לכל מצוה יאמר
 לשם יחוד קב"ה:

החול כדי לעסוק בתורה, וכשהוא
 הולך בדרך ישמור עצמו מן החטא
 ויהיה זהיר להתפלל תפילת הדרך
 ולאחוז בתורה שבסיבה זו השכינה
 עומדת לו תמיד. ויכוין לקיים לה
 שאר כסות ועונה, הא' להשפיע לה
 בכל מעשיו שפע מן הימין מזונה,
 הב' כסותה לכסות עליה מצד

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני', ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למושה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני", ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למושה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן זצלה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני", ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למשה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני", ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למשה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני", ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למשה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן זצלה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני", ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למושה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן זצלה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני', ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למושה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן זצלה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני", ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למושה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני', ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למשה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

הנהגות והדרכות ישרות

מב"ק מרן הנה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע

מאלכסנדר

להיות כי קשה התעניתים מצדי צדדים וכן שאר ענינים הצריך לתשובה
מהראוי לפרט הדברים אשר בכח לעשות.

- א. למעט הדיבור בכל מה דאפשר, ויזכור במורא הש"י ומטעם זה ישמור מאוד מאוד הדיבור:
- ב. להעביר על מדותיו, ועיין בשם רמ"ק ז"ל ובשם ר"י ז"ל:
- ג. עניות אמן יהא שמי' רבא בכל כחו:
- ד. צדקה ,
- ה. ג"ח ,
- ו. ענוה איגרת הרמב"ן:
- ז. לשמור מאוד מכעס, ובעבור ענו' "תתן "אל "לבך "תמיד...
- ח. מקנאה ,
- ט. ללמד זכות וסנגוריא על ישראל:
- י. להיות מסייע ללימוד תלמוד תורה עם נערים אם תהי' זוכר בזו הימים מה טוב:
- יא. לחשוב תמיד שהוא מוכן למס"נ בד' בחי' וסתם, לקיים מצ"ע של וקדשתם בתוך בני", ובכל דברי הנו"א בצעטיל קטן:
- יב. לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מטעם שהוא נברא מהש"י:
- יג. לעיין בהנהגת תפלה למשה:
- יד. רבש"ע תזכינו למדת הענוה והכנעה שאהי' שמח ביסורין המבזין והמכעיסין אותי ונפשי כעפר לכל תהי':

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..כמו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..במו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..במו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..במו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..כמו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..במו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..במו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..כמו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..במו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

עצות

להאמין כי תשובה היא רפואה
ולא יתייאש מן המחילה,
וכמו שנאמר וכם אנחנו נמקים,
וע"ז הי' התשובה:

לעורר לבבו הצער העולם וכל
צרתם.. ולומר ..במו
שמאריך לק"א:

ולהסתכל בג' דברים:

ולזהר מתפלה, וצריך להיות יגמר
בדעתו אף והגם שיהי' איך
שיהי'... אולם בזו הרגע או ברגע
אפשר לעשות נח"ר, וכל רגע יש
לכל אדם חיות חדש:

דברי של"ה עם דברי לק"ע מה"ב
עם לק"א להרגיז על היצה"ר
ולהיות שמח:

לשים תמיד נגדו דברי רמ"א
באו"ח סעיף א' על כל רגע
ורגע:

אוצר החכמה

למס"נ ובפרט בשעת ק"ש, לקבל
ע"ע ואהבת לרעך, ובצדק.
תשפוט, ולקבל עליו עול יר"ש,
ועיין תניא מ"א היטב:

לכוון תפלה, ללמוד הפי' וללמוד
פי' כל תפלה, ולזכור אפי'
בשעת הלימוד:

לזכור תמיד עיקר ג' מי"ג:

לצייר צורת רבו:

להתפלל יומם ולילה להסיר ממנו
היצה"ר:

צריך להתחיל מיראת העונש:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידוי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידוי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
חלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמובן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידוי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידוי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
הלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

ונשמרתם מאוד

ה. בטח בד' ועשה טוב, הרב רבינו
בחי:

ו. לב מהור

עיינ ס"נ הלא עיניכם רואות את
גודל הבושה והיראה שאדם
מתבייש ומתיירא להתקרב אל אדם
גדול מפורסם בתורה כו' כו' אמור
מעתי ק"ו ב"ב של ק"ו הוא ביראה
הרוממות מלכו של עולם:

ושמעתי בשם דודי מוהר"ג ז"ל
שפי' כן לך אמר לבי
בקשו פני, את פניך ד' אבקש,
היינו לך אמר לבי בקשו פני ע"י
שאני רואה איך העולם (הם) בגודל
האימה מבקשים פני, מזה אני אקח
לימוד איך לירא ולפחד ואיך את
פניך ד' אבקש, וכמוכן וכנ"ל, וזה
תמיד:

להיות זוכר תמיד שלא יהי' אחר
עשיות המצו' או אחר שום
תפלה בשום ענין התנשאות ח"ו רק
שפל ונבזה ולב נשבר כמו שידעת
שאי אפשר שתוכל להיות שמוח
בשמחה, ולא עוד אלא אפי' על
אופן בעזרת השמים וברוב רחמנות
מהמרחם על כל הבריות אף על

א. סדר התנהגות היום, הווידוי
בפה ועכ"פ בלב תמיד, ועל
שכנס ח"ו מחשבה לא טובה, וכנס
הודוי:

ב. ההכנעה מעיקרי תשובה, ולהדר
ללמוד בכל יום (חסר תיבה
אחת):

אחר שום ענין בלבול הדעת
חלילה יזכור לפקדו בריש
דברי רמ"א או"ח שויתי וכו':

הלימוד העיקר יהי' בהלכות תפלה
וברכות, וביותר בה' שבת
ובדיני מוקצה:

ג. להיות נזהר משחוק ולצנות
מדברים בטלים, מדברי רוח
ואל יהי' הפלא הגדול לטבע ח"ו
רק יתמרמר ויחזור תמיד הימים
והלילות השוי"ט:

השפלות אשרי אדם מפחד
תמיד, השמחה והדאגה
מסותרת בפחד כמש"כ באגרת:

ד. לשעבד כל החיות אל נפש
השכלית, ואתה מושל בכל ואתה
מחי' את כולם, להעביר הזוהמא
בתו"ת, לזכור תמיד החסדים:

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו ככוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו בכוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו בכוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו בכוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו בכוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו ככוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו ככוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו בכוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו בכוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

אשר בם כמו הנפש וכשלא ישית המתפלל עליהם הם כמו גוף בלא נפש והנפש אשר באדם לא תקרב לבורא במלים ריקם כ"א במלים חזקים, וצריך שיהי' בתפלתו כמלאך מתעטף בציצית ותפלין ע"כ:

לזכור לקבל עליו ועל זרעו וזרע זרעו עד כו' ד' בחינות וסתם וכל מיתות אכזריות ומשונות עבור קדושת שמו ית', הגם, "וישום" אל "לבו" גודל שפלותו וישום אל לבו דבריהם דע לפני מי.... ועיקר ההכנעה ותשובה מעומקא דליבא על מ"ז.... ובפרט במוזות השנה וש"ק ויו"ט ובכל רגע, ולא ידאוג כלום עבורו רק עבור החיות דקדושה:

שים ענין הנופל צריך לדעת שזאת, וצריך לדעת שהוא עומד מצדי צדדים בים זועף, אך מן המצר קראתי, וקודם התפלה יזכור ואני ברוב כו' ויתחנן ויבקש בזכות האבות, ובזכות כל ישראל כי מה הם עשו, ע"ד ואלה הצאן כו' וכל ישראל נפש אחת שבעים נפש, ובהצדק מעשיו, וח"ו... וכמבואר בחרידים, וכש"ס, לעולם יראה,.... ובמסל"י דח"ו מקלקל העולם, ובהיות טוב משמה.. ויזכיר

הבריות הנפסדות עכ"ז אם תתן רשות לעצמך לחשוב איזה דבר עבורך תוכל הלילה לנפול ולבוא לידי מל"ט, ראה והזהר תמיד בכל עשיות הן מקודם והן בשעת עשיות המצו' והן אח"כ רק עבור כבוד הש"י, וזה צריך הרבה עיון ושקידה שאתה תשגיח ע"ע ע"ו, ואם אין אני לי מי לי, אוי אוי:

עיינ ס"ה לר"ת י"ג וז"ל וצריך להרגיל נפשו להיות תפלתו בכוונה גדולה, "ואם" לא "יוכל" לפנות "לבו" מן "המחשבות" "יבקש" "עצה כגון שיחשוב בעת תפלתו כי הבורא נצב כנגדו ומביט מוצא שפתיו כמו שנאמר ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ, ושיאמין אדם בזה הדבר אז יחדד ויפנה לבבו, וצריך שיסגור עיניו בתפלתו כי זה יעזור על הכוונה, ובכל עת יהי' בגדיו לבנים ויתכוין להיות גופו טהור ונקי מכל טומאה כו', ויתכוין בתפלתו להיות מן הבאים ראשונה והיוצאים באחרונה ותהי' תפלתו בנ"ר ובלב נשבר, ואל יהי' כמו עגור המדבר ולא יודע מה אמר רק צריך שישמור המילות היוצאות מפיו ויתכוין לבו לעניניהם ואל תהי' תפלתו גוף בלא נפש כי המילות הם כמו הגוף והענינים

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשכא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיחושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשנא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שברים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיחושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשכא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיחושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשכא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיחושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשנא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיהושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשנא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיחושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשכא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיחושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשכא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיחושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשנא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שברים ובזה נטהרו ודו"ק:

במיוחדיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בזהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

הי' לו ממני ואין כאן ספק שאם החיינו אינו אלא כדי לעשות רצונו, מי שיחשוב בזה ודאי לא יאבד אפי' רגע אחת לבטלה מימיו ע"כ:

ליזהר מאוד מאוד היטיב היטב בשבע הקירות בפרט על הימי רצון הבע"ל, לשקוד ולעיין בכל מאמצי כח ויותר מהאפשרי על רעיונות והמחשבות שהוא כל העיקר... ומראשית תן אל לבך דברי חובת הלבבות בסוף משער יחוד המעשה...

הראוי וחיוב החזק מוטל עליך לשים אל לוח לבך היטב היטב היטב כשכא ח"ו מחשבה לא טובה שידוע לך שהיא שקר וכזב, ולא די שאין להגיד גודל החטא מהרהור שקשה כו' אבל מחויב עתה להיות חרד ופחד על המחשבה, ויהי' נותק ממך שום זכרון מענינים הנוגעים ח"ו להרהר במעשה, בין תבין ותהי' מלא פחד ורתת וזיעה ולבך יהי' נשבר כעין כלי חרס על כמה שכרים ובזה נטהרו ודו"ק:

כמיהושיו כמיעוט הכחות שנתמעטו כ"כ ובחולש ר"ל בזו הימים, ובזה יהגה בעיון גדול, ומזה נראה כמה גבר כח השקר, שיודע היטיב ואינו נדבק זכירה זו עמו, שיהי' נכנע ברתת וזיע ופחד וחיל ורעדה, כמו שצריך להיות באמת מזה בשומו על לב, אבל הצדיקים זכו בכל יום מסתכלין בלבייהו כאילו היום מסתלקין מעלמא, היינו מסתכלין כמו שאמר עקביא ע"ז הסתכל, והיינו הסתכלות דהיא באמת נגד עיניו כאשר רואה ברוב ההסתכלות, ודע והבן זה:

ועוד נראה לי ע"פ שראיתי בווהר שוב יום אחד לפני מיתתך והיינו דבכל יומא מסתכלין בלבייהו היינו בכל עת ק"ש ותפלה הן מכינים ע"ע שיהי' להם כלות הנפש באמת לאמיתו:

יזכור תדיר כמה שכ' בזכרון לבנ"י דף כ"ח ד"ה עוד אני מזהיר כו' כמו שיש עושין חשבון ימיהם בכל יום ויש בכל שעה לומר למה החיינו בוראי שעה זו ומה תועלת

תושלב"ע

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

בהוצאה זו תוספנו הנהגות והדרכות ישרות

מכ"ק כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר הזקן וצללה"ה זי"ע
מאלכסנדר,

מגליוני ספריו

כי"ק אא"ז הגאון"ק וצללה"ה זי"ע מגליוני ספריו.

אתה לתת אל לבך איך שאתה
ביחד כל השנים שעברו ואיך לא
תרחם על אשר על ידך תביאה
לכ"ז ובגודל שברון לבך תתודה
ותתן אל לבך רחמנותה איך ומה
מאיגרא רמה:

עוד ישים האדם אל לבו מה
שהביא בילקוט חדש ערך
חטאים אות ט"ו בשם עשרה
מאמרות וז"ל ואפילו היה האדם
חוטא בפ"ע היה החטא קל אבל
האדם חוטא עם אבותיו שהם
בו בסוד העיבור ולכן הוא חמור
ולזה אמר דוד חטאנו עם אבותינו
העווינו והרשענו פי' כי אילו חטאנו
בפני עצמנו היה החטא קל אבל
חטאנו עם אבותינו שהיו בנו ממש
בסוד העיבור ועמהם חטאנו ועי"כ
העווינו והרשענו אותן שהיו צדיקים
ועשינו אותם רשעים לכן אמר
העווינו והרשענו פועל יוצא ולא
עווינו ורשענו ועיין בעשרה מאמרות
פ"ב דף מ"ד ע"ב ועיין כ"ז שם אי

מאד הוי זהיר בכל מה דאפשר,
למנוע מחיפוש ובדיקות
כי המחשבה וההרהור בזה הוא
חיות גדול ראה והזהר בזה למאד
מאד בכל כחך וכוונתך יהיה למען
לדחות השקר ולבא אל האמת
אמנם העיקר להתפלל ולהתנפל
ולהתחנן ולבקש על נפשך ממעמקי
וממורשי ומעומק ומכאב ושברון לב
להמרחם על הבריות הנפסדות ועל
כל הנבראים וכמו שנ' ורחמיו על
כל מעשיו הוא ירחם עליך ועל
אבותיך ויביא לך עזרה מצר ויוציא
ממסגר נפשך ויחזיר הבחירה לידיך
לכל ענייך וכלל הוא מנוי' וגמורה
מה שאמרו אלמלא הקב"ה עוזרו
לא היה יוכל לו:

ישים אל לבו קודם השכיבה
הרחמנות הגדול ע"נ ולזאת
בהתפלל תפלת ערבית לבנו
יתמרמר בגודל מרירות לב, איך
גודל הבושה ויאנח מעומק לבו בלב
נשבר באמת ובאמת צריך ומחויב

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לבך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכן מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לבך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכן מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכנ מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לבך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכן מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

אבל שום תשים אל לבך היטיב
היטיב:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
את עצמך לעיין בעגמת
נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
בחטאתך נענשים הם ותשים אל
לבך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
עכנ מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
לשם ב"ה כפי כחו:

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
הרחמנות הגדול ע"נ
יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
שעבר עליך יום זה וגם מתורה
ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
היה בדעת לא היה אפשר לסבול

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לבך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכן מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכן מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכן מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
 כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
 יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
 יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
 עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
 שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
 שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
 את עצמך לעיין בעגמת
 נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
 מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
 ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
 לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
 בחטאתך נענשים הם ותשים אל
 לבך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
 ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
 ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
 ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
 עכן מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
 לשם ב"ה כפי כחו:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
 הרחמנות הגדול ע"נ
 יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
 שעבר עליך יום זה וגם מתורה
 ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
 ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
 עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
 היה בדעת לא היה אפשר לסבול

אבל שום תשים אל לבך היטיב
היטיב:

כשיבאו לך בני אדם תראה להכין
את עצמך לעיין בעגמת
נפש של כל איש ואיש ויהי' לך
מזה עג"נ וצער גדול מצער של כ"א
ותהי' ירא ונפחד ותזכור מאמרם
לעולם יראה אדם א"ע זכה כו'
בחטאתך נענשים הם ותשים אל
לבך, ועיין אור"צ שער הדאגה וז"ל
ואם יש צרה בעולם כמו רעב ודבר
ושאר פרעניות ר"ל וכיוצא בהן
ידאג שמא עוונותיו גרמו הענין כי
עכנ מעל בחרם ונפלו כמ"א וישיב
לשם ב"ה כפי כחו:

נמי כו' יעש"ה ועיין בעבודת ישראל
כתב ג"כ כנ"ל ולזאת מהנכון אשר
יקבע כל אדם תפלה להתפלל בכל
יום אשר הש"י ירחם עליו ויתן לו
עזר שלא יחטא עוד בזכות אבותיו
שהם לא חטאו חטאים כאלו ח"ו
שיגרמו להם כזאת וכזאת אוי ואוי:

יתעורר א"ע בגודל התעוררות
הרחמנות הגדול ע"נ
יחשוב איך מכף רגלך כו' ומה
שעבר עליך יום זה וגם מתורה
ובפרט תפלה תפילין אכילה בהמ"ז
ברכות אזכרות מחשבות וזכור כי
עברת ושנית ואם בפעם ראשונה
היה בדעת לא היה אפשר לסבול

